

РЕШЕНИЕ

№ 11972

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 05.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разглежда дело номер **12231** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по реда на чл.226, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е въз основа на Решение № 12968 от 02.12.2024 г. по адм. дело № 6837/2024 г. по описа на Върховния административен съд (ВАС), Осмо отделение, с което е отменено Решение № 1582/11.03.2024 г., допълнено с Решение № 5550/17.05.2024 г. по адм.дело № 10866/2022г. по описа на АССГ по жалбата на В. А. Т.- кмет на столична община, в частта, с която се изменя ревизионен акт рег. № СФД22-РД77-11/03.02.2022 г. издаден от органи по приходите при Столична община и потвърден с решение рег. № СОА22-РД28-30/12.09.2022 г на кмет на Столична община.

Първоначалното разглеждане на делото пред АССГ е образувано по жалба, подадена от СУ „Св. К. О.“ ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], представлявано от Ректора проф. д.н. А. Г. срещу част от Ревизионен акт /РА/ № СФД22-РД77-11/03.02.2022г., издаден от Е. К. К.- орган, възложил ревизията и М. Б. С.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА-РД28-30/12.09.2022г. на кмет на Столична община.

В жалбата са изложени твърдения за противоречие с материалноправните разпоредби и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. По основните пунктове, жалбоподателят оспорва РА в частта, 1) с която са установени задължения за Департамент за информация и усъвършенстване на учителите (ДИУУ), находящ се в [населено място], район В., бул. „Ц. Б. ПГ № 224 и Департамент за

езиково обучение (Д.), находящ се в [населено място], район С., [улица]. Твърди, че описаните имоти са жилищни и като такива са извън обхвата на ревизията, поради което РА следва да бъде отменен в частта, отнасяща се за тях. На следващо място жалбоподателят твърди, че 2) по отношение на недвижими имоти: сграда с идентификатор 68134.405.105.4 на [улица] (стр. 17-18 от РА), земя и сграда на [улица] (стр. 22-27 от РА), земя с пл. № 571 в м. „К.“ (стр. 40- 43 от РА), сграда - стол № 4 в Студентския град (стр. 74-79 от РА), сграда пл. № 124 в м. „Л. III част“ (стр. 144-148 от РА) и сграда - стол № 25 на [улица] коефициентът на местоположение е определен неправилно, а оттам и начисления данък за недвижимите имоти и лихви за просрочие. С жалбата се оспорва и 3) размера на местната такса за битови отпадъци за три от имотите ([улица] (с. 16 от РА), земята УПИИ от кв.60 на [улица] (с. 100 от РА) и УПИИ на [улица] (с. 140 от РА) поради неправилно определени площи и последно, 4) жалбоподателят счита, че неправомерно са начислени местни такси за битови отпадъци и данък за недвижими имоти, които нито са негова собственост, нито са му предоставени за управление, а именно: Химическа лаборатория (с.71 от РА), земя (опитна площ) в кв. П. (с.90 от РА), един апартамент и 1/4 от дворното място на [улица] са реституирани, но въпреки това за тях е начислена МТБО и ДНИ., сграда с пл. № 124 (с. 144 от РА).

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от редовно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разноски. В писмена защита от 04.03.2025 г., поддържа че на с. 149-150 в оспорения РА сумата от 5 162 916,50 лв. е неправилно определено като основа за облагане с ДНИ. Счита, че вместо това основата трябва да бъде 4 315 327,88 лв., а дължимият данък ДНИ е 8 091,24 лв. за всяка от годините 2018 г., 2019 г. и 2020 г., но не 9 680,47 лв. за всяка от трите години. Твърди, че съобразно това лихвите следва да се намалят на 83,58 % от определените с оспорения РА. Посочва още, че размерът на местната ТБО на земята на [улица] следва да се определи съобразно третия вариант, предложен от ВЛ- А., защото за всяка от годините 2018 г., 2019 г. и 2020 г. има подадени декларации по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, поради което за земята следва да се определи само частта от ТБО за поддържане на чистота на терените за обществено ползване. С оглед всичко изложено за процесуално и материално несъответствие със закона, претендира РА да бъде отменен. Моли за присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът- кмет на Столична община, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение за всяка една от инстанциите. Депозирани са писмени бележки.

Софийски градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Настоящото производство е по реда на чл.226 от АПК, след като с Решение № 12968 от 02.12.2024 г. по адм.д. № 6837/2024 г. на ВАС, VIII отделение, е отменено частично Решение № 1582 от 11.03.2024 г., допълнено с Решение № 5550/17.05.2024 г. по адм.дело № 10866/2022г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане. Указанията на касационната инстанция касаят излагане на подробни мотиви, обосноваващи изводите дали законосъобразно са установени с ревизионния акт задълженията за ДНИ и ТБО за всеки от четирите имота, както и в частта за

разноските.

Доколкото компетентността на възложителя на ревизията, на органите, издали РД и РА, както и наличието на процесуални нарушения, са били предмет на касационна проверка, при която не са констатирани тези недостатъци, съдът не следва да излага съображения по тях. Изложеното определя спорът като материалноправен – относно материалната законосъобразност на установените с № СФД22-РД77-11/03.02.2022 г. задължения за ДНИ и ТБО. Посочените задължения за периода 01.01.2018 г.- 31.12.2020 г. са определени за притежавани от СУ „Св. К. О.“ и касае недвижими имоти, както следва:

- 1) Сграда- оранжерия и магазин, находящ се в [населено място], р-н О. на [улица], относно задължения за ДНИ и ТБО;
- 2) Сграда- стол № 4 в Студентски град, [населено място], р-н Студентска, относно задължения за ДНИ;
- 3) Сграда пл. 124 в м. „Л. III част“, [населено място], р-н Л., относно задължения за ДНИ;
- 4) Сграда- стол № 25 на [улица], [населено място], р-н Л., относно задължения за ДНИ.

С оспорения РА са определени общо задължения в размер на 3 616 703,47 лв., от които внесената сума е в размер на 132 979,27 лв. и е налице дължим остатък в размер на 3 483 724,20 лв, от които ДНИ главница 52 022,98 лв. и лихви към 03.02.2022 г. в размер на 12 979,81 лв. и ТБО главница в размер на 2 737 657,84 лв. и лихви в размер на 681 277,66 лв. към 03.02.2022 г.

С отмененото решение, АССГ е оставил без разглеждане жалбата на Софийски университет срещу ревизионен акт № СФД22-РД77-11 от 03.02.2022г. издаден от органи по приходите при СО за имот на [улица] /погрешно изписан в жалбата като № 49/ и земя с пл. №571 в м. „К.“. Отменил е ревизионния акт в частта, с която на жалбоподателя са определени задължения ТБО и съответните лихви имот - съставляващ земя и сграда на Департамент за информация и усъвършенстване на учителите (ДИУУ) в размер на : 4 913.83 лв. за 2018 г.; 4 715.29 лв. за 2019 г. и 4 715.29 лв. за 2020 г. и по отношение на задълженията за ТБО и съответните лихви за имот земя и сграда на Департамент за езиково обучение (Д.) в размер както следва: за 2018г. - 15 478.40 лв.; за 2019г. - 15 478.40 лв.; за 2020г. -15 478.40 лв.

С решението ревизионният акт е изменен, като в изменителната част, с допълнително решение № 5550 от 17.05.2024 г. е допусната поправка на очевидна фактическа грешка и са определени следните задължения за СУ "Св. К. О." : 1. За имот сграда (оранжерия и магазин) на ул. „М. № 49, установеният ДНИ е:

- за 2018 г. е определен на 68,01 лв. и лихва за забава в размер на 3,29;
 - за 2019 г. е определен на 68,01 лв. и лихва за забава в размер на 1,49лв.;
- за 2020 г. е определен на 68.01 лв. и лихви в размер на 1,49 лв.
2. За имот представляващ сграда - стол №4 в Студентски град, определя ДНИ в размер на:
- за 2018 г. е определен ДНИ в размер на 2697,14 лв. и лихва за забава в размер на 853,41 лв.;
- за 2019 г. определя ДНИ в размер на 2676,34 и лихва за забава в размер на 575,46 лв.;
- за 2020г. определя ДНИ в размер на 2 655,54 лв. и лихва за забава в размер на 740.17 лв.;

3. За имот представляващ сграда пл. № 124 в м. „Л. III част“ определя:

- за 2018 г. определя ДНИ в размер на 370,24 лв. и лихва за забава в размер на 117.15 лв.;

- за 2019г. определя ДНИ в размер на 370,24 лв. и лихва за забава в размер на 79,61 лв.;

- за 2020г. определя ДНИ в размер на 370,24 лв. и лихва за забава в размер на 79,61 лв.;

4. За имот сграда, представляваща стол № 25 на [улица] определя:

- за 2018г. определя ДНИ в размер на 5834,50 лв. и лихва за забава в размер на 1 846,12 лв.,

- за 2019 г. определя ДНИ в размер на 5834,50 лв. и лихва за забава в размер на 1254,52 лв.;

- за 2020 г. определя ДНИ в размер на 5834,50 лв. и лихва за забава в размер на 661,30 лв.

Ревизионният акт е изменен и относно дължимите ТБО за обект на [улица], като съдът определил ТБО в размер на 22 952.70 лв. за всяка от процесните години, а лихвите за забава са в размер на 7 262,56 лв. за 2018 г.; 4 935.23 лв. за 2019 г. и 2 601.51 лв. за 2020 г. В останалата част жалбата срещу ревизионния акт е отхвърлена.

При липса на подадена от В. А. Т. - Кмет на Столична община касационна жалба срещу Решение № 1582 от 11.03.2024 г. на АССГ в другите части, решението е влязло в сила.

По отношение на имотите, за които се оспорват установените публични задължения в хода на производството са направени следните констатации:

1) Относно сграда- оранжерия и магазин, находящ се в [населено място], р-н О. на [улица], относно задължения за ДНИ и ТБО:

Съгласно изготвения от ревизиращите органи РА, имотът е придобит съгласно АПДС № 07581/29.07.2010 г., където съгласно т.10 на същия, е посочено че е предоставен за управление на СУ „Св. К. О.“ и върху него няма учредено вещно право на ползване. Недвижимият имот е с идентификатор 68134.405.105 и площ 11 699 кв.м., заедно с част от построените в имота сгради, предоставени права за управление на СУ, както следва:

-Учебна сграда на Факултета по журналистика (ФЖМК), с идентификатор 68134.405.105.2 и застроена площ 1 410.00 кв.м.;

-Сграда - лаборатория с идентификатор 68134.405.105.3 и ЗП от 133.00 кв. м.;

-Сграда - оранжерия и магазин с идентификатор 68134.405.105.4, със ЗП от 121.0 кв.м.;

-Сграда - оранжерия 3 с идентификатор 68134.405.105.5 и ЗП от 183.00 кв. м.;

-Сграда - оранжерия 2 с идентификатор 68134.405.105.6 и ЗП от 76.00 кв. м.;

-Сграда - основна сграда към Университетска ботаническа градина с идентификатор 68134.405.105.7 и със застроена площ от 114.00 кв. м.;

-Сграда - оранжерия 1 с идентификатор 68134.405.105.8 и ЗП от 85.00 кв. м.;

-Сграда - оранжерия 4 с идентификатор 68134.405.105.9 и ЗП от 53.00 кв. м.

Първоначално имотът е деклариран с данъчна декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ /отм./ с вх. № 210/26.02.2001г., а впоследствие е подадена и коригираща декларация по чл.17 от ЗМДТ с вх. № 540/27.05.2011г. Подадена е и декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № 1515/16.07.2010г. за имота. За него е открита партия M210_010226_04/7216H29350.

Констатирано е, че за имота на основание чл.24, ал.1, т.8 от ЗМДТ от СУ не се дължи

ДНИ, за ревизирия период 2018-2020г., с изключение на сградата със смесено предназначение, представляваща: Оранжерия и магазин с идентификатор 68134.405.105.4 и площ от 121.00 км.м., за която на основание чл.21, ал.1 хипотеза първа от ЗМДТ размерът на задължението за ДНИ е определен, след направения анализ за определяне основата за облагане между по-високото от данъчните оценки и отчетните стойности на имота, за периода: 01.01.2018г. до 31.12.2020г.

Година	Вид обект /сграда/	ДО = БС х Км х Ки х Кх х Кв х Ко х ПЛ						
		БС	КМ	КИ	КХ	КВ	КО	ПЛ
2018	Търговски обект	8,2	131,04	0,98	1,0	1,0	0,952	121,0
2019	Търговски обект	8,2	131,04	0,98	1,0	1,0	0,944	121,0
2020	Търговски обект	8,2	131,04	0,98	1,0	1,0	0,936	121,0

Установено е, че през целия ревизиран период това е размерът на данъчната оценка и именно тя е използвана за определяне на ДНИ, както следва:

-за 2018г.: 121 301.50 лв. х 1,875 промила = 227.44 лв.;

-за 2019г.: 120 288.10 лв. х 1,875 промила = 225.53 лв.;

-за 2020г.: 119 262.80 лв. х 1,875 промила = 223.62 лв.

За всяка една от ревизираните 2018-2020г. са подадени декларации по чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне размерът на ТБО за нежилищен имот с партида М210 010226 04/7216Н29350, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината. Поради това, определеният размер на задълженията за ТБО за нежилищните сгради и земята е както следва:

-за 2018г. декларация по чл.23 е с вх. № СФИ17-У321-87/23.11.2017г. и е деклариран 1 /един/ бр. контейнер с чистота на извозване 5 /пет/ пъти седмично, т.е. размерът на задължението е 4 690 707.00 лв. х 4,00 промила + (1 бр. х 1 340.00 лв. х 5 пъти) = 18 762.83 лв. + 6 700.00 лв. = 25 462.83 лв.

-за 2019г. декларация по чл.23 е с вх. № СФИ18-У321-58/15.11.2018г. и е деклариран 1 /един/ бр. контейнер с чистота на извозване 5 /пет/ пъти седмично, т.е. размерът на задължението е 4 703 402.00 лв. х 4,00 промила + (1 бр. х 1 340.00 лв. х 5 пъти) = 18 813.61 лв. + 6 700.00 лв. = 25 513.61 лв.;

-за 2020г. декларация по чл.23 е с вх. № СФИ19-У321-97/29.11.2019г. и е деклариран 1 /един/ бр. контейнер с чистота на извозване 5 /пет/ пъти седмично, т.е. размерът на задължението е 4 760 686.75 лв. х 4,00 промила + (1 бр. х 1 340.00 лв. х 5 пъти) = 19 042.75 лв. + 6 700.00 лв. = 25 742.75 лв.

2) Относно сграда- стол № 4 в Студентски град, [населено място], р-н Студентска, относно задължения за ДНИ:

За имотът е установено, че е частна държавна собственост и е предоставен на СУ за безвъзмездно стопанисване и управление със Заповед № РД-15-099/02.04.1999г. на Областния управител на област С., съгласно приложение № 1 и върху него няма учредено вещно право на ползване.

Същият е деклариран първоначално с декларация по чл.17 от ЗМДТ вх. № 1605-

106/28.03.2001г. Впоследствие са подадени и декларации по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/28.02.2013г., за което е открита партида 7223F32765/M106 010328_16/, както и с вх. № [ЕГН]/21.10.2020г.

След извършена съпоставка между отчетната стойност и данъчната оценка на разглежданите имоти за периода 01.01.2018 г.- 31.12.2020 г., ревизиращите органи са отчетели следните данни:

Година	Вид обект /сграда/	ДО = БС х КМ х Ки х КХ х КВ х КО х ПЛ							Д
		БС	КМ	Ки	КХ	КВ	КО	ПЛ	
2018	Сграда Стол № 4	15,4	63,2	1,06	0,95	1,0	0,778	4639,16	3 537 416,1
2019	Сграда Стол № 4	15,4	63,2	1,06	0,95	1,0	0,772	4639,16	3 510 135,1
2020	Сграда Стол № 4	15,4	63,2	1,06	0,95	1,0	0,766	4639,16	3 482 855,1

На основание чл.21, ал.1 от ЗМДТ задълженията за ДНИ са определени върху данъчната оценка, която е по-висока и е както следва:

-за 2018г.: 3 537 416.80 лв. х 1,875 промила = 6 632.66 лв.;

-за 2019г.: 3 510 135.80 лв. х 1,875 промила = 6 581.50 лв.;

-за 2020г.: 3 482 855.00 лв. х 1,875 промила = 6 530.35 лв.

За ревизираните 2018-2020г. няма подадени декларации по чл.23, ал.1, чл.24, ал.1 или чл.27, ал.2 от Наредбата за определяне размерът на ТБО за нежилищен имот с партида 7223F32765/M106_010328_16.

Установено е, че за територията на район В. са издадени за 2018г. Заповед № СО17-РД09-954/30.10.2017г. на Кмета на Столична община; за 2019г. Заповед № СО18-РД09-1202/30.10.2018г. на Кмета на Столична община и за 2020г. Заповед № СО19-РД09-1495/31.10.2019г., като във всички тях горният недвижим имот на СУ, находящи се [населено място], район В., кв. П. попада в границите на организираното от Столична община, сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци описани в т.1 на съответната заповед, територия на район В., поради което в т.4 на всяка заповед е определено, че за имотите по т.1 от общината се оказват услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и чистота на териториите за обществено ползване.

Взето е предвид Решение № 793 от 21.12.2017г. на Столичен общински съвет, с което е определен размера на ТБО за 2018г. и е определен размер на задълженията за ТБО за нежилищната сграда за 2018г. на основание чл.26 от Наредбата в размер на 3 626.70 лв.

При изчисляване размера на ТБО за 2019г. е взето предвид Решение № 857 от 20.12.2018г. на Столичен общински съвет е определен размера на ТБО за 2019г. и същият е определен на 3 626,70лв.

При изчисляване размера на ТБО за 2020г. е взето предвид Решение № 52/30.12.2019г. на Столичен общински съвет е определен размера на ТБО за 2020г. и същият е определен на 3 626,70лв.

3) Относно сграда пл. 124 в м. „Л. III част“, [населено място], р-н Л., относно задължения за ДНИ:

Недвижим нежилищен имот - сграда с пл. № 124, /стр.144-147 от РА/, представляваща склад, находящ се в [населено място], район Л., построена през 1975г. в УПИ I, на кв.170, местност „Л. - III част“, графична площ от 649 кв.м. на един етаж и с масивна конструкция - метална с ограждащи панели, заведен в счетоводните документи на СУ. Документ за придобиване: Акт

№ 08238/31.05.2013г. за поправка на АПДС № 06004/18.04.2006г. - имотът е предоставен за управление на СУ и върху него няма учредено вещно право на ползване. Деклариран с декларация по чл.14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/15.07.2021г. Партида 7211F182303.

От контролните органи е установено, че за ревизираните периоди 2018-2020г. има разлика между декларираната и счетоводната отчетна стойност на имота.

Година	Вид обект /сграда/	ДО = БС х Км х Ки х Кх х Кв х Ко х Пл						
		БС	КМ	КИ	КХ	КВ	КО	Пл
2018	Друга нежил. /склад/	14,96	74,9	0,98	0,95	1,0	0,85	649,0
2019	Друга нежил. /склад/	14,96	74,9	0,98	0,95	1,0	0,85	649,0
2020	Друга нежил. /склад/	14,96	74,9	0,98	0,95	1,0	0,85	649,0

Размерът на ДНИ, за годините 2018-2020 е определен въз основа размера на данъчната оценка, която е по-висока от отчетната стойност и ДНИ е определен в размер на:

ДНИ 2018г. (12 месеца) за сградата = 575 475,30 лв. х 1,875‰ = 1 079,02 лв.;

ДНИ 2019г. (12 месеца) за сградата = 575 475,30 лв. х 1,875‰ = 1 079,02 лв.;

ДНИ 2020г. (12 месеца) за сградата = 575 475,30 лв. х 1,875‰ = 1 079,02 лв.

Установено е, че съгласно становище от Столичен инспекторат с рег. № СФД21-ВК08-556/1/06.08.2021г. от началника на Районен инспекторат „Л.“: имота на СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. К. О.“ попада в сектор 3 съгласно оперативните планове за периода 01.01.2018г. - 31.12.2020г. Услугата „Сметосъбиране и сметоизвозване“ на битови отпадъци се е извършвала от „Т. С. Център-1“ ДЗЗД. Дейностите по зимно и лятно почистване за район „Л.“ се извършват съобразно утвърдените оперативни планове за съответната година. На основание чл.21 от ЗМДТ, задължението за ТБО са определени върху водената счетоводна отчетна стойност в размер 26 620.00 лв. За настъпилите промени, касаещи имота, няма подавани коригиращи декларации по чл.14 от ЗМДТ в отдела по местонахождение му.

За ревизираните 2018-2020г. няма подадени декларации по чл.23, ал.1, чл.24, ал.1 или чл.27, ал.2 от Наредбата за определяне размерът на ТБО за нежилнищен имот с партида 7211F182303.

Поради това, определеният размер на задълженията за ТБО за нежилнищната сграда е на основание чл.26 от Наредбата, като са взети предвид Решение № 793 от 21.12.2017г. на Столичен общински съвет е определен размера на ТБО за 2018 г., Решение № 857 от 20.12.2018г. на Столичен общински съвет е определен размера на ТБО за 2019г. и Решение № 52/30.12.2019г. на Столичен общински съвет е определен размера на ТБО за 2020г. като същият е определен в размер на 266.20 лв., за всяка една от годините.

4) Относно сграда- стол № 25 на [улица], [населено място], р-н Л., относно задължения за ДНИ:

Недвижим нежилнищен имот - сграда, /стр.148-152 от РА/, съставляваща Студентски стол № 25, на два етажа и сутеренен етаж с РЗП 3 485.46 кв. м., построена в УПИ I, кв.170 в местност „Л.“, находящ се в [населено място], район Л., [улица], реконструирана и преустроена с предназначение „за търговска дейност“.

В хода на ревизията е установено, че за периода 01.01.2017г. до 31.12.2017г. сградата е отдадена под наем на основание издадени от ректора на СУ Заповеди № РО19-430/16.07.2014г. за 10 г. и № РД19- 96/17.03.2017г. за 5 г. поради което за студентски стол № 25 е начислен ДНИ на основание чл.24, ал.2 от ЗМДТ.

Имотът е придобит съгласно АПДС № 03301/15.12.2002г. където в т.9 на същия е посочено, че имотът е предоставен за управление на СУ и върху него няма учредено вещно право на ползване.

Същият е деклариран, като студентски стол № 25 с декларация по чл.17, ал.1 от ЗМДТ с вх. № 09-00-09-185/23.03.2007г., както и с декларации по чл.14 от ЗМДТ вх. №

14-27-4997/24.09.2010г. – града и вх. № 4997/16.07.2021г. – корекция във връзка с РА.
Установено е, че за ревизираните периоди 2018-2020г. има разлика между декларираната и счетоводната отчетна стойност на имота, като разликата в салдото по сметката между 31.12.2017г. и 01.01.2018г. се дължи на извършени преоценки.

Година	Вид обект /сграда/	ДО = БС х Км х Ки х Кх х Кв х Ко х Пл						
		БС	КМ	КИ	КХ	КВ	КО	Пл
2018	Търговски обект СТУД.СТОЛ	18,70	104,86	1,06	1,0	1,0	0,85	2922,26
2019	Търговски обект СТУД.СТОЛ	18,70	104,86	1,06	1,0	1,0	0,85	2922,26
2020	Търговски обект СТУД.СТОЛ	18,70	104,86	1,06	1,0	1,0	0,85	2922,26

На основание чл.21, ал.1 хипотеза първа от ЗМДТ размерът на задължението за ДНИ е определен, след направения анализ за определяне основата за облагане между по-високото от данъчните оценки и отчетните стойности на имота, за периода: 01.01.2018г. до 31.12.2020г. и е прието че задълженията за ДНИ следва да бъдат определени върху данъчната оценка, която е по-висока, и е както следва:

-за 2018г.: 5 162 916.50 лв. х 1,875 промила = 9 680.47 лв.;

-за 2019г.: 5 162 916.50 лв. х 1,875 промила = 9 680.47 лв.;

-за 2020г.: 5 162 916.50 л. х 1,875 промила = 9 680.47 лв.

За всяка една от ревизираните 2018-2020г. са подадени декларации по чл.23, ал. 1 от Наредбата за имота, които са взети под внимание и при определяне размерът на ТБО за нежилищен имот с партида M4016_000128_09/7211H52060, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината. Поради това е определен размер на задълженията за ТБО за сградата както следва:

-за 2018г. декларация по чл.23 е с вх. № СФИ17-У321-89/23.11.2017г. и е деклариран 1 /един/ бр. контейнер с чистота на извозване 1 /един/ път седмично, т.е. размерът на задължението е 1 203 420.00 лв. х 4,00 промила + (1 бр. х 1 340.00 лв. х 1 път) = 4 813.68 лв. + 1340. 00 лв. = 6 153.68 лв.;

-за 2019г. декларация по чл.23 е с вх. № СФИ18-У321-57/15.11.2018г. и е деклариран 1 /един/ бр. контейнер с чистота на извозване 1 /един/ път седмично, т.е. размерът на задължението е 1 203 420.00 лв. х 4,00 промила + (1 бр. х 1 340.00 лв. х 1 път) = 4 813.68 лв. + 1340. 00 лв. = 6 153.68 лв.;

-за 2020г. декларация по чл.23 е с вх. № СФИ19-У321-110/29.11.2019г. и е деклариран 1 /един/ бр. контейнер с чистота на извозване 1 /един/ път седмично, т.е. размерът на задължението е 1 203 420.00 лв. х 4,00 промила + (1 бр. х 1 340.00 лв. х 1 път) = 4 813.68 лв. + 1 340. 00 лв. = 6 153.68 лв.

Изслушани са заключения на основна и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, неоспорени от страните и приети по делото. По първата във връзка с процесните имоти ВЛ е приело следното заключение:

1) Относно размера на ДНИ за периода от 01.01.2018г. до 31.12. 2020г. за сградата на ул. „М. № 49 (стр. 17-18 от РА, сграда - стол № 4 в Студентски град (стр. 74-79 от РА), сграда пл. №

124 в м. „Л. III част“ (стр. 144-148 от РА) и сграда - стол № 25 на [улица], съобразно коефициентите за местоположение в колона 7 на Таблица № 3 по чл. 6 от Приложение № 2 от ЗМДТ.

При изчислението на ДНИ за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2020г. за сградата (**оранжерия и магазин**) на ул. „М. № 49 по ДП № М 210 010226 04/7216Н29350, съобразно коефициентите за местоположение в колона 7 на Таблица № 3 по чл. 6 от Приложение № 2 от ЗМДТ, така както се изисква в зад. по т. 3, експертизата достигна до следния резултат:

ДНИ за посочения период в размер на 204,02 лв., в т.ч. 2018г. 68,01 лв., 2019г. 68,01 лв., 2020г. 68,01 лв. (Таблица № 10 във връзка с Таблица № 9).

При изчислението на ДНИ за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2020г. за имота **сграда - стол № 4 в Студентски град**, по ДП № 7223F37265/ М 10601032816, съобразно коефициентите за местоположение в колона 7 на Таблица № 3 по чл. 6 от Приложение № 2 от ЗМДТ, така както се изисква в задачата по т. 3, експертизата достигна до следния резултат: ДНИ за посочения период в размер на 8029,02 лв., в т.ч. 2018г. 2697,14 лв., 2019г. 2676,34 лв., 2020г. 2655,54 лв. (Таблица № 16 във връзка с Таблица № 15).

При изчислението на ДНИ за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2020г. за имота - сграда пл. № 124 в м. „Л. III част“, по ДП № 7211F182303, съобразно коефициентите за местоположение в колона 7 на Таблица № 3 по чл. 6 от Приложение № 2 от ЗМДТ, така както се изисква в задачата по т. 3, експертизата достигна до следния резултат: ДНИ за посочения период в размер на 1110,71 лв., в т.ч. 2018г. 370,24 лв., 2019г. 370,24 лв. и 2020г. 370,24 лв. (Таблица № 18 във връзка с Таблица № 17).

При изчислението на ДНИ за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2020г. за имота сграда - стол № 25 на ул. „З. № 4“ по ДП № М4016_000 128 09/7211Н52060, съобразно коефициентите за местоположение в колона 7 на Таблица № 3 по чл. 6 от Приложение № 2 от ЗМДТ, така както се изисква в задачата по т.3, експертизата достигна до следния резултат: ДНИ за посочения период в размер на 7117,72 лв., в т.ч. 2018г. 2372,57 лв., 2019 г. 2372,57 лв., 2020г. 2372,57 лв. (Таблица № 20 във връзка с Таблица № 19).

2) Относно азмера на МТБО за периода от 01.01.2018г. до 31.12. 2020г. за земята на [улица] (стр. 16 от РА) с площ 5093 кв.м., е прието следното:

При определяне на размера на ТБО за периода от 01.01.2018г. до 31. 12.2020г. за имота - земя и сгради в частта за земята на [улица], съобразно с подадените от СУ „Св. Кл. О.“ декларации за съдове за събиране на битовите отпадъци и честотата за тяхното транспортиране относно имота с ДП № М210 010226 04/ 7216Н29350, в съответствие с поставената задача по подобие на задачата по т. 1, експертизата е изготвила три варианта на изчисление. При първия вариант, земята се разглежда като отделен имот и таксата за съд (контейнер) за БО се включва в състава на ТБО в пълен размер (независимо, че е част от имота), заедно с таксата за ПЧТОП (поддържане чистотата на териториите за обществено ползване). При вторият вариант, се взема пропорционална част от таксата за съд (контейнер) за БО, съобразена с относителния дял на отчетната стойност на земята в общата отчетна стойност на имота „земя и сграда“ по данъчната партида. При третия вариант, се приема, че таксата за съд (контейнер) за БО, веднъж е начислена (включена) в ТБО за имота (земя и сграда) и за земята, разгледана отделно като част от този имот, остава само таксата за ПЧТОП. При това положение, размерът на ТБО за земята за периода от 01. 01.2018г. до 31.12.2020г. е, както следва: I вариант - 22952,70 лв., II вариант - 3865,46 лв. и III вариант - 2852,50 лв. За всяка година по отделно, в рамките на посочения период, таксата за битови отпадъци (ТБО) във всеки от вариантите, е представена в Таблица № 22.

Тъй като експертното заключение по съдебно-счетоводната експертиза е дадено по данни преди приемане на СТЕ, приобщаването на същата по делото е наложило изготвянето на допълнително заключение по СТЕ, което да съобрази зоните съобразно заключението на приетата СТЕ. В резултат на горното е изготвена и приета допълнителна ССЕ, съобразно заключението на която ПРИ изчислението на ДНИ за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2020г.

за имота сграда - стол № 25 на [улица]“ по ДП № М4016_000 128 09/7211Н52060, съобразно коефициенти за местоположение в колона 3 на Таблица № 3 по чл. 6 от Приложение № 2 от ЗМДТ, е прието, че според доп. задача по т. 3, експертизата достигна до следния резултат: **ДНИ за посочения период в размер на 17503,50 лв., в т.ч. 2018г.- 5834,50 лв., 2019г. - 5834, 50 лв., 2020г. - 5834,50 лв.**

Обсъдена и кредитирана от Съда е и изготвената съдебно-техническа експертиза от вещо лице- инж. А. Р..

По първия въпрос, относно това да се определи площта на УПИ I, кв. 170, м. Л. III, е прието, че по действащият РП към 01.01.2018 г. към 31.12.2020 г. и към датата на СТЕ от скица № 2, с идентични граници с поземлен имот идентификатор 68134.902.781 по КККР одобрени със З.. РД-18-739/21.11.2017 г. на ИД на АГКК, без изменение към 01.01.2018 г., към 31.12.2020 г. и към датата на СТЕ, е с **площ 91 593 кв.м.**

Съгласно още представеното заключение по т. 2 относно спорните четири имота, за които следва да се определи в кои зона по Решение № 2 от 08.06.1998 г. на СОС се намират, е прието следното заключение:

1. сграда с идентификатор 68134.405.105.4 на [улица] в **Зона I**;
2. недвижим жилищен имот, сграда с пл. № 124 в УПИ I, кв.170 м., м. Л. III е в **Зона II**;
3. недвижим нежилищен имот, сграда – **Студентски стол № 4**, р-н Студентска, Студентски град е в **Зона III**;
4. недвижим нежилищен имот, сграда – Студентски стол № 25 м. в м. Л. III е в **Зона III**.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата срещу РА е подадена в срок от лице с право и интерес от оспорване срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, и след като е изпълнена абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК за предварителното му обжалване по административен ред. РА е изцяло потвърден с решението на кмета на Столична община, който съгласно чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. С оглед на това жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред по аргумент от разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗМДТ. От своя страна, съгласно чл.4, ал.3 от ЗМДТ, в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения - на публични изпълнители. Служителите по ал. 3 се определят със заповед на Кмета на общината. В съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

Съгласно чл.107, ал.1 ДОПК когато органът по приходите установява размера на дължимия данък или осигурителната вноска въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон, а съгласно ал.3 размерът на задължението се съобщава на задълженото лице и

по негово искане, органът по приходите издава акт за установяване на задължението в 30-дневен срок от искането, като този акт може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В хода на ревизията органите по приходите са прегледали и анализирали счетоводните документи и подадените декларации по отменения чл. 17, както и по сега действащия чл.14 от ЗМДТ и са ги съпоставили с информацията в имотните и данъчните регистри на Столична община. Задълженията за ДНИ и ТБО са изчислени и описани в ревизионния доклад /РД/ за всеки имот поотделно. От страна на ревизиращите органи е извършено и разделение на основите на нежилищните и на жилищните имоти на отделен ред и съответно на размера на ДНИ и ТБО.

По материалната законосъобразност на акта:

I. По отношение на данък върху недвижимите имоти /ДНИ/:

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, независимо от претърпените редакции, с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Разпоредбата съдържа две отделни хипотези, като първата е относима за имоти, включени в строителните граници на населените места и селищните образувания, а втората - за имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 ЗУТ. Изискването за промяна на предназначението на земята, когато това се предвижда в специален закон, се отнася само за втората група имоти - тези извън строителните граници на населените места. В конкретния случай не е спорно по делото, че процесните поземлени имоти се намират именно в урбанизирана територия и в границите на [населено място], поради което за тази категория имоти се дължи ДНИ (в този смисъл Решение № 14082 от 13.11.2020 г. по адм. д. № 6429/2020 на ВАС; Решение № 8815 от 06.07.2020 г. по адм. д. № 2620/2020 на ВАС и Решение № 6223 от 12.06.2023 г. по адм. д. № 10647/2022 г. на ВАС). По отношение на собствеността по делото, не се спори, че СУ „Св. К. О.“ е данъчно задължено лице за данък върху следните недвижимите имоти: сграда с идентификатор 68134.405.105.4 на [улица] (стр. 17-18 от РА), сграда - стол № 4 в Студентския град (стр. 74-79 от РА), сграда пл. № 124 в м. „Л. III част“ (стр. 144-148 от РА) и сграда - стол № 25 на [улица].

На основание чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчно задължени са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Разпоредбите на чл.28, ал.1 ЗМДТ и чл.11, ал.1 от Наредбата за определяне размера на местните данъци на Столична община определят, че дължимият данък се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим, а в чл.28, ал.2 ЗМДТ и чл.11, ал.2 от Наредбата е посочено, че по отношение на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка в размер 5 на сто. Съгласно чл.19, ал.1 ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 към 1-ви януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1-ви март на същата година, като в чл.20, ал.1 ЗМДТ е указано, че данъчната оценка на недвижимите имоти се определя от служител в общинската администрация, съгласно

Приложение № 2 от ЗМДТ в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ, собственикът или носителят на ограничено вещно право на ползване е задължен при придобиване на имот или на ограничено вещно право да подаде данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. С тази декларация задълженото лице не определя само данъка, а декларира факти и обстоятелства, които са от значение за определяне на облагаемата основа и размера на данъка. Данъчната декларация има обвързващо за подалия я правен субект действие. Тя е частен писмен документ, подписан от лицето, сочено като неин издател, и като такъв го обвързва както поради наказателната отговорност, която носи за декларирането на неверни факти и обстоятелства по силата на чл. 313, ал. 2 от Наказателния кодекс, така и поради декларирането на неизгодни за него факти и обстоятелства, които водят до възникване на данъчно задължение. Служителят, който приема данъчната декларация, има задължението да окаже съдействие на задълженото лице по всички въпроси, свързани с попълването на декларацията, както и да посочи необходимостта от отстраняване на непълноти в попълнена декларация – чл. 99, ал. 3 от ДОПК, но той не може да указва на задълженото лице какви факти и обстоятелства да декларира. Това е въпрос на лична преценка и поради това и на лична отговорност. Ако след придобиване на имота или на правото настъпят промени в някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задълженото лице е длъжно да уведоми общината в указания срок – чл. 14, ал. 3 от ЗМДТ.

Видно от изложеното, правната връзка между обекта на облагане и субекта за данъчни цели се установява въз основа на декларираното от правния субект. Налице е една презумпция за собственост, защото данъчната администрация не извършва проверка за валидността на придобивното основание и няма правомощието да извършва преценка на валидността на представения пред нея документ за собственост, съответно породил ли е права и задължения. За целите на данъчното облагане декларирането на собствеността върху обекта е достатъчно основание за облагането на съответния субект. В този смисъл е решение на ВАС по адм. дело № 399 по описа за 2023 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал.1 от ЗМДТ е регламентирано, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2. По силата на чл. 4 от Приложение № 2 от ЗМДТ, данъчната оценка на сгради или на части от сгради се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта по следната формула: $ДО = БС \times Км \times Ки \times Кх \times Кв \times Ко \times ПЛ$, където: ДО е данъчната оценка в левове; БС - базисната данъчна стойност на 1 кв.м. в левове; Км - коефициент за местоположение; Ки - коефициент за инфраструктура; Кх - коефициент за индивидуални характеристики; Кв - коефициент за височина; Ко - коефициент за овехтяване; ПЛ - площта на сградата или част от нея в кв.м. Съгласно §1, т.17 от ДР на ЗМДТ, „отчетна стойност“ е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

В случая, данъчната основа за облагане с данък на всеки обект поотделно е определена в зависимост от това коя от двете стойности – отчетната стойност по счетоводни данни или данъчната оценка по Приложение №2 от ЗМДТ е по-голяма.

По отношение на възраженията за коефициентът на местоположението, и по-точно за процесните четири недвижими имота, настоящият съдебен състав приема за установено следното:

В проведеното на 23.01.2023 г. о.с.з.по адм. дело. №10866/2022 г. на АССГ, 79-ти състав е прието Решение № 2 от 08.06.1998 г. на СОС за определяне на границите на зоните и същото не е оспорено по надлежния ред от процесуалния представител на жалбоподателя. С оглед приетата по делото СТЕ същото е послужило и при изготвяне на отговора на ВЛ, като е прието заключението, че относно сграда с идентификатор 68134.405.105.4 на [улица] в Зона I, недвижим жилищен имот, сграда с пл. № 124 в УПИ I, кв.170 м., м. Л. III е в Зона II, недвижим нежилищен имот, сграда – Студентски стол № 4, р-н Студентска, Студентски град е в Зона III и недвижим нежилищен имот, сграда – Студентски стол № 25 м. в м. Л. III е в Зона III. Във връзка с това правилно е формиран извода от ревизиращите органи в РА, като е определена основата за облагане и размерът на задължението за ДНИ и е спазено правилото на чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ.С направена съпоставка е констатирано, че по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2, за всеки един от процесните имоти е данъчната оценка.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че правилно е определена данъчната основа за облагане с данък върху недвижимите имоти и е приложена съответната данъчна ставка по години. Следователно определеният данък е законосъобразен като основание и размер.

II. По отношение на ТБО:

Правилата за определяне на ТБО се съдържат в Раздел I "Такса за битови отпадъци" от Глава Трета "Местни такси" от ЗМДТ. Според тези правила ТБО се заплаща за услугите по а) събирането битовите отпадъци и извозването им, б) обезвреждането на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, в) поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места /чл.62, изр. първо ЗМДТ в ред. ДВ, бр.153/1998 г./ и се определя в левове /чл.67, ал.1 ЗМДТ/, в годишен размер за всяко населено място, с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка от изброените дейности /чл.66, ал.1 ЗМДТ/. План-сметката включва необходимите разходи за: осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци (контейнери, кофи и други); събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им; проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, вкл. отчисленията по Закона за управление на отпадъците; почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване /чл.66, ал.1 ЗМДТ/.

Съгласно чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на облагаемите с данък недвижими имоти. Съгласно чл.64 вр. чл.11, ал.1 ЗМДТ, ТБО се заплаща от данъчно задължените лица - собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Тези разпоредби и с оглед представения нотариален акт за собственост, по недвусмислен начин определят именно оспорвания като данъчно задължено лице за процесния имот, защото именно той се явява негов собственик. Разпоредбата на чл.11, ал.3 ЗМДТ допуска единствено при учредено право на ползване и при концесия, данъчно задължени лица да са ползвателят, съответно концесионерът на имота.

Количеството на битови отпадъци, събирани и извозвани от определен недвижим имот, могат да бъдат определени по смисъла на чл.67, ал.1 ЗМДТ само когато за тази цел имотът е снабден със съдове за събиране и съхраняване, предназначени единствено за генерираните в него отпадъци. Реалното количество на битовите отпадъци в този случай ще бъде равно на броя на съдовете, умножено с честотата на сметоизвозването. Когато, обаче в съответния район са разположени съдове за събиране и съхраняване на битови отпадъци от неопределен брой имоти в тяхната близост, количеството на битови отпадъци от един имот в този случай не може да бъде определено и за всички имоти в района ТБО се определя по правилата на чл.67, ал.2 ЗМДТ, а в случая и по правилата на Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги, предоставяни от СО. Видно от разпоредбите на чл. 67, ал. 3-5 ЗМДТ, размерът на таксата за единица основа се определя в левове за всяка календарна година и се приема с решението на общинския съвет по чл. 66, ал. 3, т. 2 за одобряване на план-сметката. Количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци. Общинският съвет може да приеме основа или основи, различни от посочената в ал. 4, при условие че съществуват обективни обстоятелства, възпрепятстващи прилагането ѝ. По силата на законовата делегация на чл. 9 от ЗМДТ е приет от Столичен общински съвет подзаконов нормативен акт – Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО).

Чл.22 от НОАМТЦУПСО регламентира, че ТБО за нежилищни имоти на предприятията се определя: 1. Според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване; 2. Чрез пряко договаряне; 3. Пропорционално в промили.

За целите на определянето на количеството битови отпадъци за имотите, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, чл.23 от НОАМТЦУПСО предвижда подаването на декларация по образец за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината.

За имота на [улица] всяка една от ревизираните 2018-2020 г. са подадени декларации по чл.23, ал.1 от Наредбата за определяне размерът на ТБО за нежилищен имот с партида M210 010226 04/7216H29350, според вида и броя на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината.

Съгласно чл. 23, ал. 3 от НОАМТЦУПСО размера на ТБО се определя от Столичен общински съвет (СОС) на един съд за една година за всеки район на СО при определена честота на сметоизвозване в левове, в зависимост от обема на съда като цена на услугите по сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци. Съгласно ал. 4- предприятията заплащат и таксата за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите. За периодите на ревизията размерът на задълженията е определен според съответното решение на СОС.

ТБО се заплаща от лицата по чл. 11 за имотите на територията на общината - чл. 64, ал. 1 ЗМДТ, като размерите на ТБО се определят, съгласно чл. 8 ЗМДТ от общинския съвет - в случая с местната Наредба на Столичния общински съвет за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Столична община. ТБО за процесните по делото периоди, според посочената наредба, се определя в промили пропорционално върху данъчната оценка за имотите, изчислена

по норми съгласно Приложение № 2 към ЗМДТ.

В настоящия случай по отношение на представените от СУ „Св. К. О.“ справки за отчетните стойности на недвижимите имоти за ревизираните периоди, е прието следното:

за период 01.01.2018 г.-31.12.2018 г. началното салдо е 4 690 707.00 лв. /общо/;

за период 01.01.2019 г.-31.12.2019 г. началното салдо е 4 703 402.00 лв. /общо/;

за период 01.01.2020 г.-31.12.2020 г. началното салдо е 4 760 686.75 лв. /общо/;

която е определена и взета като основа за определяне размерът на ТБО от контролните органи в РА, като е посочен и редът и е описан начинът за установявания размер на целия имот за ТБО при условията на чл. 23 от Наредбата. Прието е, че общата отчетна стойност на имота за 2018 г. е съответно в размер на 4 690 707.00 лв., за 2019 г. е 4 703 402.00 лв. и за 2020 г. е в размер на 4 760 686.75 лв. В процесния случай следва да бъде отбелязано, че от страна на жалбоподателя не е подадена коригираща декларация по чл. 14 от ЗМДТ, за да се декларира и поиска намаляване размера на отчетната стойност и/или на квадратурата на земята, по която първоначално е заведен и респективно деклариран недвижимият имот. Следва да бъде посочено още, че не е представено и счетоводно извлечение за извършен намаление на отчетната стойност и не е изяснен от кой момент в това обстоятелство е настъпила промяната. Освен това, трябва да се има предвид, че съществуват счетоводни правила и стандарти за водене на отчетните стойности, респективно правила за нейната корекция в посока намаляване или увеличаване.

ТБО не се събира при наличие на основанията по чл.71 ЗМДТ - когато не се предоставят услугите по сметосъбиране и сметоизвозване и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, а също и за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. В случая тези обстоятелства не са налице. От представените по делото заповеди, с които Кметът на общината е определял през процесните години границите на районите, в които е било извършвано организирано сметосъбиране и сметоизвозване, се вижда, че няма имоти, попадащи извън тези граници и няма имоти, които да не са били обслужвани от фирмите по сметосъбиране и сметоизвозване. Всички компоненти на услугата, за която се заплаща спорната такса, се извършват в района, където се намира недвижимият имот на жалбоподателя.

Съгласно чл. 66 ЗМДТ определянето на размера на таксата, диференциран по отделните видове услуги е изцяло от компетентността на общинските съвети, които я определят в годишен размер, въз основа на одобрена план-сметка. Размерът на всяка от трите такси се определя поотделно за всяка година. От приложените по делото множество доказателства по безспорен начин се установява, че общината предоставя услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържа и експлоатира общинско депо за депониране на битови отпадъци, както и реално предоставя услугата по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Задължени за ТБО са лицата посочени в чл. 11 от ЗМДТ - собствениците на недвижими имоти. Съобразявайки тези законови разпоредби, административният орган е определил дължимите ТБО, по различните компоненти и посочил как е достигнал до съответния размер на задълженията. В допълнение, следва да бъде посочено, че в хода на ревизията са събрани и по делото са приложени доказателства относно реалното предоставяне на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане на чистотата на

териториите за обществено ползване в населените места, както и за начина, по който е организирано и осъществено обслужването на гореописаните имоти - обект на ревизията за релевантните периоди, а именно: фактури за изплатени разходи от Столична община на съответния концесионер; актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи; обобщени констативни протоколи, ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности. Приложени са също доказателства относно извършените фактически разходи относно сметосъбиране, сметоизвозване, обезвреждане в депа и други съоръжения, както и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, за периода от 01.01.2018 г.- 31.12.2020 г. , като са предоставени с писма от Директор на дирекция „Финанси“ при Столична община и са приобщени към ревизионното производство с протокол за присъединяване № СФД21-ВК66-911/05.10.2021 г.

ТБО се дължи и се заплащат независимо дали имотът се ползва или не, стига същият да е в района, в който се предоставят услугите по чл. 62 от МЗДТ. Видно от представените по делото заповеди на кмета на Столична община, издадени на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ, процесните имоти попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. В закона са предвидени условия и ред собствениците на недвижими имоти, които няма да се ползват през дадена година, да бъдат освобождавани от таксата за услугата сметосъбиране и сметоизвозване. Съгласно разпоредбата на чл. 71, т. 1 от ЗМДТ в редакцията до 31.12.2013г. не се събира такса за сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината, а в редакцията в сила от 01.01.2014г. е добавена още една възможност - ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота. Жалбоподателят е подал такива декларации, като същите са взети предвид и за съответния период не е начислен данък за сметосъбиране и сметоизвозване.

В тази връзка неоснователни са и възраженията на жалбоподателя за неправилно изчисление на ТБО поради липса на организирано сметосъбиране и сметоизвозване от имотите. За разлика от данъка върху недвижимите имоти, който съгласно чл. 13 ЗМДТ се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не, съгласно чл. 62 ЗМДТ, таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 ЗМДТ, за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Видно от АУДЗ, във формулата за изчисление на размера на ТБО трите компонента са застъпени. От ревизиращите органи, в хода на ревизията е установена настъпила промяна в салдата по счетоводните сметки за имота, което се дължи на извършени през годините основни ремонти и преоценки, за които не са подадени коригиращи декларации по чл. 14 от ЗМДТ в отдела по местонахождение. Тези разлики, водят и до различие в определения размер на задължението за ТГО, за процесните 2018-2020 г. В конкретния случай, за територията на район О. са издадени за 2018 г., Заповед № СОА17-РД09-961/30.10.2017 г.; за 2019 г. Заповед № СОА18-РД09-1193/30.10.2018 г. и за 2020 г. Заповед № СОА19-РД09-1489/31.10.2019 г., като във всички тях недвижим

имот на СУ, находящ се в [населено място], р-н О., [улица] попада в границите на организираното от Столична община, сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци описани в т.1 от съответната заповед, територия на р-н О., поради което в т. 4 на всяка заповед е определено, че за имотите по т.1 от общината се оказват услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждането на битови отпадъци в депа или други съоръжения и чистотата на териториите за обществено ползване.

Законодателят не е обвързал дължимостта на таксата за компонента третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации с фактическото предоставяне на услугата, а е приел, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. При нормативната уредба на чл. 71, т.т. 1-2 ЗМДТ и фактът, че жалбоподателят е субект по смисъла на чл. 64 във вр. с чл. 11 ЗМДТ, следва дължимостта на ТБО за ревизирания период съгласно изчисленията в акта. Последните се потвърждават като неопровергани от доказателствата по делото.

По изложените съображения, жалбата против РА в частта, с която са определени дължимите размери относно: 1) Сграда- оранжерия и магазин, находящ се в [населено място], р-н О. на [улица], относно задължения за ДНИ и ТБО; 2) Сграда- стол № 4 в Студентски град, [населено място], р-н Студентска, относно задължения за ДНИ; 3) Сграда пл. 124 в м. „Л. III част“, [населено място], р-н Л., относно задължения за ДНИ и 4) Сграда- стол № 25 на [улица], [населено място], р-н Л., относно задължения за ДНИ, следва да се отхвърли като неоснователна, а РА да бъде потвърден в тази му част, като правилен и законосъобразен.

Предвид изхода на спора, направените искания и на основание чл. 161, ал.1 ДОПК, съдът намира претенцията на ответника за присъждане на разноски за основателна. Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 7 от Наредбата за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с интерес от 1 000 000 лв. до 10 000 000 лв. възнаграждението е в размер на 39 650 лв. плюс 1,5 % за горницата над 1 000 000 лв.

С оглед цитираната разпоредба и при материален интерес от 3 483 724,20 лв. на кмета на Столична община следва да се присъдят разноски в размер на 76 905,86 лв. (39 650 + 1,5% от 2 483 724,20 = 37 255,86 лева) за първата съдебна инстанция (адм. дело № 10866/2022 г. по описа на АССГ). При първоначалното разглеждане на делото са проведени общо седем открити съдебни заседания с призоваване на страните, прието и изслушано е заключение на основно и допълнително заключение по ССЧЕ и СТЕ, като процесуалният представител на ответника е проявил активност, явил се е във всички заседания, представил е допълнителни доказателства, депозирал е писмено становище, молби, писмени бележки. Възнаграждението следва да бъде присъдено в пълен размер с оглед изхода при първото разглеждане на делото/ в една част жалбата е оставена без разглеждане, в друга е отхвърлена, като в посочените части решението е влязло в сила/.

Следва да се посочи приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на СЕС, в което са изложени съображения, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или

практика по законодателен или друг конституционен ред. СЕС, в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по - ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 от ДФЕС (ограничение на конкуренцията), поради което националният съд може да откаже да приложи националното законодателство. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 от ДФЕС, във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела C-427/16 и C-428/16 - т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба, е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 от ДФЕС.

Оттук следва да се приеме, че предвид решението на СЕС по дело C-438/22 и предвид обема на защита, проведена от процесуалния представител на ответника при разглеждане на делото пред касационната инстанция и повторното му разглеждане от АССГ, възнаграждение в размер на 76 905,86 лв. е прекомерно. Въпреки високия материален интерес, следва да се съобрази видът и количеството на извършените процесуални действия, както и обстоятелството, че производството пред ВАС, както и по адм. дело № 12231/2024 г. по описа на АССГ, са се развили в едно съдебно заседание. Настоящият съдебен състав приема, че не са налице основания за възлагане в тежест на жалбоподателя на възнаграждение в пълен размер по адм. дело № 12231/2024 г. по описа на АССГ и адм. дело № 6837/2024 г. по описа на ВАС. Няма пречка съдът служебно да намали размера на възнаграждението, като определи такъв под минимума, предвиден в Наредба № 1/09.07.2004 г.

Ето защо, на ответника следва да се определи възнаграждение в размер от по 3000 лв. за двете съдебни инстанции, както и направените разноски за държавна такса в размер на 1172,44 лв. /В този смисъл Решение № 5054 от 24.04.2024 г. по адм. дело № 258/2024 г. на ВАС; Решение № 7631 от 19.06.2024 г. по адм. дело № 4138/2024 г. на ВАС; Определение № 4941 от 18.04.2024 г. по адм. дело № 2438/2024 г. на ВАС/.

Така на основание чл. 161, изр. 3 от ДОПК вр чл. 226, ал. 3 от АПК на ответника следва да се присъдят разноски в общ размер на 84 078,30 лв. в т. ч. 1172,44 лв. за заплатена държавна такса и 82 905,86 лв. (76 905,86 + 3 000 + 3 000) юрисконсултско възнаграждение за три съдебни инстанции.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 71 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на СУ „Св. К. О.“ ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], представлявано от Ректора проф. д.н. А. Г., чрез процесуален представител адв. З. О.

срещу Ревизионен акт /РА/ № СФД22-РД77-11/03.02.2022г., издаден от Е. К. К.- орган, възложил ревизията и М. Б. С.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № СОА-РД28-30/12.09.2022г. на кмет на Столична община, досежно дължимите ДНИ за периода 2018 г. – 2020 г.:

1) За имот сграда (оранжерия и магазин) на ул. „М. № 49 - за 2018г. в размер на 227,44 и лихва за забава към 23.04.2019г. в размер на 15,19лв.; за 2019г. в размер на 214,25 лева; за 2020г. в размер на 223,62 и лихва за забава към 24.11.2020г. в размер на 4,44 лв.

2) За имот сграда - стол № 4 в Студентски град, за 2018г. в размер на 6 632,66 лв. и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 2 209,97 лв.; за 2019г. в размер на 6 581,50 и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 1 525,63 лв.; за 2020г. в размер на 6 530,35 лв. и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 845,86 лв.;

3) За имот - сграда пл. № 124 в м. „Л. III част“, за 2018г. в размер на 1 079,02 лв. и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 359,53 лв., за 2019г. в размер на 1 079,02 лв. и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 250,12 лв. забава в размер на 79,61 лв.; за 2020г. в размер на 1 079,02 лв. и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 140,42 лв.

4) За имот сграда - стол № 25 на [улица], за 2018г. в размер на 9 680,47 лв. и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 3 225,48 лв., за 2019г. в размер на 9 680,48 лв. и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 2 243,99 лв.; за 2020г. в размер на 9 680,47 лв. и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 1259,81 лв., както и досежно дължимите ТБО за обекта на [улица] като е установен ТБО за 2018г. в размер на 25 462,83 и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 8 593,71лв.; за 2019г. в размер на 25 513,61 лв. и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 6 024,04лв.; за 2020г. в размер на 25 742,75 и лихва за забава към 13.12.2021г. в размер на 3 351,92 лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА СУ „Св. К. О.“ ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица] да заплати на Столична община, ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица] разноски по делото в размер на 84 078,30 лв.(осемдесет и четири хиляди седемдесет и осем лева и 0,30 ст.) в т. ч. 1172,44 лв. за заплатена държавна такса и 82 905,86 лв. (76 905,86 + 3 000 + 3 000) юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия: